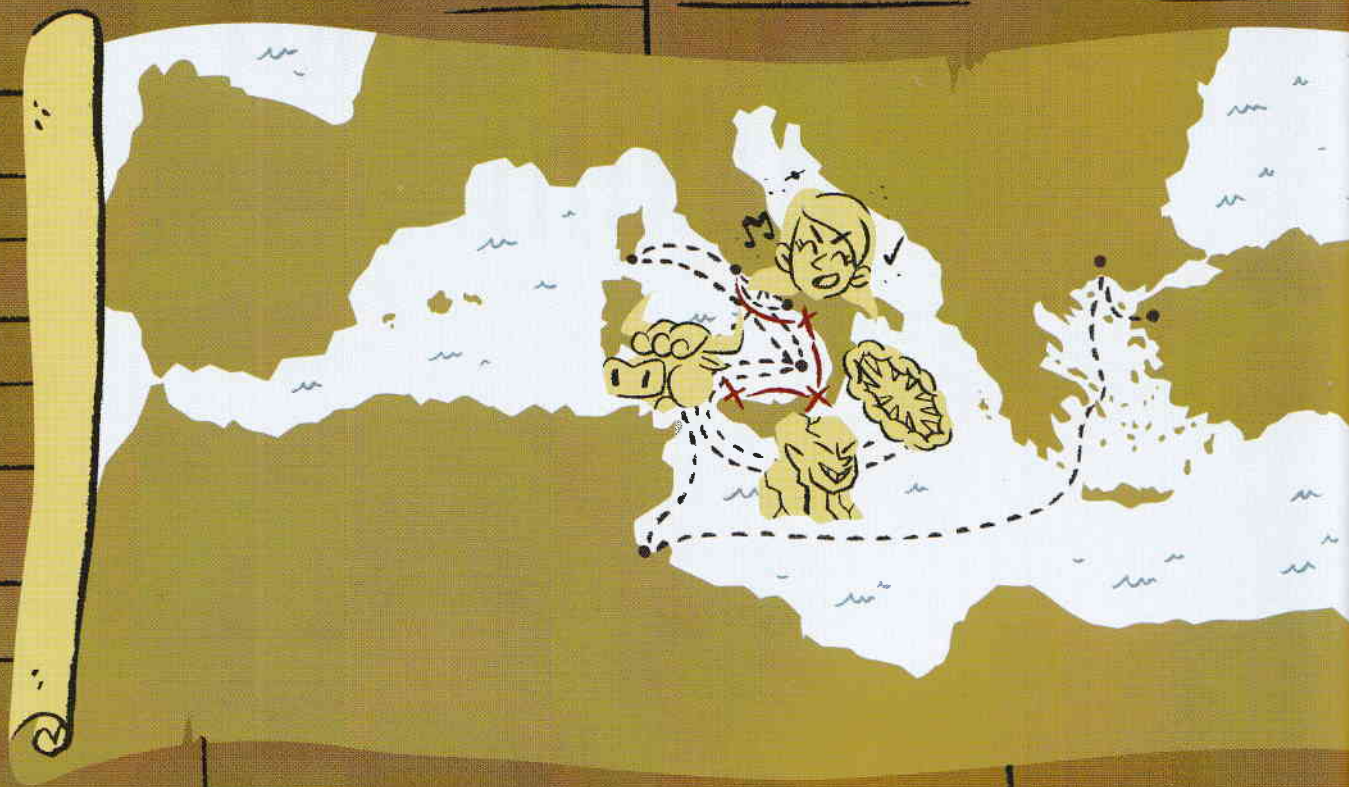

ULISE ȘI MONȘTRII MARINI

LITERA
mică

București
2020

Ulise și oamenii lui navigau de peste zece ani pe Marea Mediterană, în drumul lor către Itaca. Acești ani se transformaseră într-o călătorie nesfârșită, în care au fost nevoiți să înfrunte tot felul de primejdii: fructe otrăvitoare, monștri, uriași mâncători de oameni, vrăjitoare pricepute la farmece teribile... Din fericire, de data asta, se puteau folosi de câteva indicii pentru a ști ce-i așteaptă. De fapt, în ultima lui aventură, Ulise o cunoscuse pe vrăjitoarea Circe și pe prorocul Tiresias, care îl avertizase cu privire la groaznicele **creaturi marine**. Va reuși el oare să ocolească acest nou pericol?

Respect pentru Părăsind insula lui Circe, Ulise și oamenii lui au plecat spre sud. După câteva zile de navigare, au zărit la babord un paradis insular înconjurat de ape cristaline. Dar oamenii lui Ulise au început să aibă îndoieli; acel loc, prin perfecțiunea și liniștea lui, era ciudat...

– Căpitane, aceasta nu e insula îngrozitoarelor sirene?

– Măcar de-ar fi! a răspuns Ulise, entuziasmat. Mi-ar plăcea să le aud cântecul, căci se spune că nu există muzică mai încântătoare pe lume...

– Nici nu te gândești la asta, Ulise! Se zice că marinarii care le-au auzit cântând au fost atât de vrăjiți de vocile lor, încât nu s-au putut abține să nu-și îndrepte corăbiile spre stâncile insulei. Odată naufragiați, **sirenele au profitat de ocazie și i-au devorat!**

Ulise știa prea bine aceste povești cu sirene, dar, încă o dată, curiozitatea lui a învins. Așa că, în loc să renunțe la dorința lui, a conceput un șiretlic pentru a deveni singurul muritor care să supraviețuiască farmecelor sirenelor.

– Am o idee! Aduceți corabia mai aproape de insulă, dar mai întâi **legați-mă de catarg cu aceste funii**. Chiar dacă melodia sirenelor mă înnebunește, n-o să pot face nimic prostesc, pentru că voi fi legat.

– Și cu noi ce se va întâmpla? l-au întrebat camarazii lui. Sirenele ne vor fermeca și pe noi cu vocile lor, dacă le ascultăm.

– Există o cale prin care nu le veți auzi. Am să vă acopăr urechile cu ceară, a continuat el. Nu le veți auzi nici pe ele, nici pe mine, și veți continua să navigați în siguranță.

– Cum dorești, Ulise.

Marinarii au ascultat ordinele căpitanului și, după ce l-au legat bine, au îndreptat corabia spre insulă.

